

Sygn. akt V CZ 93/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku A. P.
przy uczestnictwie A.S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 marca 2013 r.,
zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego
w C.
z dnia 29 marca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 29 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił zażalenie A. S. s. Z. od postanowienia tego Sądu z 1 marca 2012 r., którym oddalono jego zażalenie od postanowienia Sądu Rejonowego w C. o odmowie dopuszczenia żalącego się do dalszego udziału w sprawie z wniosku A. P. z udziałem A. S. o stwierdzenie nabycia spadku. Sąd Okręgowy wskazał, że zaskarżone postanowienie nie należy do katalogu postanowień sądu drugiej instancji kończących postępowanie, a poza tym wydane zostało w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Nie przysługuje na nie zatem zażalenie do Sądu Najwyższego.

W zażaleniu na postanowienie z 29 marca 2012 r. A. S. s. Z. zarzucił, że zapadło ono z naruszeniem przepisów art. 394¹ § 2 i 3, art. 397 § 2 k.p.c. poprzez błędną wykładnię oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez błędne zastosowanie. Skarżący utrzymywał nadto, że odrzucenie jego zażalenia skutkuje naruszeniem przepisów art. 32 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 1, art. 78 i 176 Konstytucji oraz art. 2, 21 ust. 1, art. 45, art. 64, art. 183 ust. 1 Konstytucji oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w tym w szczególności art. 8 tej Konwencji.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i dopuszczenie go do udziału w sprawie w charakterze uczestnika względnie o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest wniesione na podstawie art. 394¹ k.p.c. Przepis ten, w brzmieniu obowiązującym do 2 maja 2012 r. w § 1 stanowił, że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i na postanowienie co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Według § 2 powołanego artykułu, w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także

postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Treść powołanych przepisów oraz ich umiejscowienie w kodeksie postępowania cywilnego wskazuje na zamiar ustawodawcy umożliwienia stronie zwrócenia się do Sądu Najwyższego poprzez zażalenie o zbadanie prawidłowości konkretnych rozstrzygnięć sądu drugiej instancji, zapadłych w procesie, jako postępowaniu rozpoznawczym (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział V, rozdział 2). Zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c. przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w kodeksie, chyba, że przepisy szczególne stanowią inaczej.

W rozpoznawanej sprawie zażalenie nie zostało złożone na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie lecz na postanowienie sądu drugiej instancji wydane w wyniku rozpoznania zażalenia. Rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji, w którym skarżący upatruje naruszenia swoich praw podlegało już kontroli instancyjnej, a postępowanie cywilne – niezależnie już nawet od tego, z którymi rodzajami orzeczeń należy w nim wiązać wymóg zapewnienia dostępności kontroli instancyjnej - nie jest postępowaniem trójinstancyjnym lecz dwuinstancyjnym.

Trafnie zatem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie skarżącego od postanowienia tego Sądu z 1 marca 2012 r.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.